

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja:

v Ljubljani na dom dostavljen	v upravnistvu prejemani
celo leto K 24—	celo leto K 22—
pol leta 12—	pol leta 11—
četrt leta 6—	četrt leta 5:50
na mesec 2—	na mesec 1:90

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knaflcova ulica št. 5, (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izbaže vsak dan sveder izvenredne nedelje in praznika.

Inserati veljajo: peterostopna peti vrsta za enkrat po 14 vln., za dvakrat po 12 vln., za trikrat ali večkrat po 10 vln. Pri večjih insercijah po dogovoru. Upravnistvu naj se pošljajo naročnine, reklamacije, inserati itd. to je administrativne stvari.

Pocemena številka velja 10 vinarjev.

Na pismena naročila brez istodobne vpslatve naročnine se ne ozira.

Narodna tiskarna telefon št. 85.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:	za Nemčijo:
celo leto K 25—	celo leto K 28—
pol leta 13—	pol leta 14—
četrt leta 6:50	četrt leta 7:50
na mesec 2:30	na mesec 2:50

Vprašanjem glede inseratov naj se priloži za odgovor dopisnica ali znakla.

Upravnistvo: Knaflcova ulica št. 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Obrekovalci na delu.

V ginljivem soglasju našle so se „Deutsche Stimmen“ z ljubljanskim „Slovenecem“. To sicer ni nič čudnega, ker že davno vemo, da kranjska klerikalna stranka izredno simpatizuje z nemškutarstvom in da imata oba iste brezdolgovinske cilje. In tako se je zgodilo, da so „Deutsche Stimmen“ pretekli četrti prinesle pod naslovom „Hribar“ uvodni članek ter da je za njim pripadljivi preteklo soboto tudi „Slovenec“, ki je pod istim naslovom prinesel odgovor.

Nemškutarji so torej s Hribarjem ravnotako nezadovoljni, kakor klerikalci! Zanimivo pa je, da je prvimi preveč slovenski, drugim premalo. To seveda niti enih, niti drugih ne moti, da ne bi padali po njem in da bi vlasti z obrekovalcem ne skušali krati mu dobrega slovesa. Mi se z nemškutarji in njihovim jetičnim glasilom ne bomo prerekali, ker vemo, da v kljub protekciji klerikalcev in vlade v naši domovini ne bodo nikdar več igrali bogve kake vloge. Kar se klerikalcev tiče, nas pa njihovi brezbožni napadi na bivšega župana prav nič ne vznemirjajo.

Tako so si izmislili preteklo soboto, da je Hribar v izvrševalnem odboru narodno-napredne stranke izredno zahteval, naj se v liberalnih listih ne piše protivi vladi in proti Nemcem. Ta trditve, katero je „Slovenec“ uredništvo razblinilo v cel članek, je v direktnem protislovju z osmo božjo zapovedjo. Izvrševalni odbor narodno-napredne stranke namreč nima glasilom svoje stranke ničesar predpisovati, ker niti eno to glasilo ni odvisno od njega. Že to je torej vidno, da Hribar kaj takega, kar mu podtika „Slovenec“, zahtevati ni mogel; še manj pa je zahteval — perfidija prve vrste je, ako „Slovenec“ kaj takega trdi, — naj narodno-napredna časopisje preze vse krivice, ki se gode koroskim in štirskim „Slovencem“.

Iz te trditve razvidna je brezmejna podlost klerikalnih časnikov in to nas ne zavezuje, da je slovenski svet že davno spoznal poštnjake, ki se borijo v slovenski klerikalni stranki in da vedo njihovo klerikalno politiko po zasluženi ceni zlasti državni poslanci raznih slovenskih narodov. Če se torej „Slovenec“ širokousti, da bode pri Slovanih očrnil poslanca Hribarja,

imamo za to le pomilovalen nasmeh; kajti njegovo ime in njegova dela so v slovenskem svetu tako dobro znana, da mu vsa mlakuža gnojnice, ki bi se utegnili izliti iz uredništva „Slovenčevega“, ne bode zatemnila dobrega slovesa.

Razume se samoposebi, da so klerikalci sedaj tudi na delu, da z bedastimi kritikami mestno gospodarstvo za županovanja Hribarjevega denejo v nič. Tega smo pričakovali; da bodo pa ti ljudje tako malo logike razvijali pri svojih napadih, kakor v sobotni številki „Slovenca“, nismo mislili. Sicer je res, da nimajo opravu s citateli, ki bi se odlikovali s posebno bistroumnostjo; toda naravnost za bebo naj bi jih „Slovenec“ vendar ne smatral, kakor je to storil, ako trdi v eni sapi, da je liberalna stranka mestno gospodarstvo Ivana Hribarja dobro poznala, ter da se je zato bala razpusta občinskega sveta. O ti, ljuba duša! Če bi se bila narodno-napredna stranka res bala razpusta občinskega sveta, bila bi se mu prav lahko izognila. Ona se pa tega ni bala, temveč, dasi je dobro vedela, da bode občinski svet razpuščen, kakor hitro se Hribar vnovič voli županom in izvolitev sprejme, naročila mu je vendar kategorično, da mora izvolitev sprejeti ter s tem izzvati razpust občinskega sveta in sprejeti boj, ki ga narodno-napredni stranki s tem činom vsiljuje kranjska deželna vlada. Narodno-napredna stranka, odnosno občinski svet ljubljanski, je ta sklep tem lažje storil, ker se mu ni bilo prav nič bati vladnega komisarja, kajti uradovanje na magistratu je bilo pod županom Hribarjem takšno, da mu najstrožja kritika ne more do živega.

Istotako nelogično je, ako „Slovenec“ trdi, da je dr. Tavčar bil pripravljen podpisati celo reverz, da v nekaj mesecih odstopi od županstva, samo, da bi preprečil razpust. Če je narodno-napredna stranka — kakor „Slovenec“ trdi, — o slabem mestnem gospodarstvu bila prepričana, menda vendar najzabitejši hribovec ne bode mogel verjeti, da bi Hribarja narodno-napredna stranka hotela zopet izvoliti za župana — in nič drugega ne bi bila pomenila samočasna izvolitev dr. Tavčarja.

Ko smo tako osvetlili imenitno logiko „Slovenčevih“ dninarjev, ne bode nam potreba veliko besedi izgubljati o njegovih „stvarnih“ napadih na župana Hribarja.

Da bivši župan ni stavitelj, je znano. Tudi je sam večkrat brez ovinkov priznal, da je v stavbnih stvarih lajik. Zato se je moral zanašati na mestni stavbni urad. Hoteti mu sedaj podtikati napake, če so se primerile pri kakšni stavbi, je skrajno neokusno in neslano. Ker pa so v „Slovencu“ na take neokusnosti in neslanosti navajeni, razsodni ljudje od njih tudi kaj drugega pričakovali niso.

O „Mestnem domu“ naj se sodi, kar se hoče, toliko je gotovo, da je bil neobhodno potreben že kot skladišče za „Prostovoljno gasilno in reševalno društvo“. Pa tudi v drugem oziru „Mestni dom“ prav dobro služi svojemu namenu; v tem oziru namreč, da se je v njem — in to je ideja župana Hribarja — napravila velika dvorana za javne shode in za javna predavanja. Vsak nepristranski človek bode rad priznal, da se je ravno vsled tega, ker se je ta dvorana za shode in javna predavanja odstopala brezplačno, silno veliko storilo za politično in znanstveno vzgojo ljubljanskega prebivalstva. Sicer pa je mestna občina prišla do načrta za „Mestni dom“ vsled javnega razpisa, ter je posebno razsodništvo izbralo načrt, po katerem je „Mestni dom“ sezidan. Župan Hribar niti najmanj ni vplival na odločbo razsodništva, ker tudi njega član ni bil.

Ako se očita, da je topničarska vojašnica bila opetovano prezidana ter s tem Hribarju zopet podtika neprimernost stavbe, je to zlobnost, kakršni ni para, kajti tudi gospodom v uredništvu „Slovenca“ je dobro znano, da je načrte za topničarsko vojašnico, — kakor je to sploh navada pri vojašničnih načrtih, — izdelati dalo ter jih odobrilo c. in kr. vojno ministrstvo in da mestni občini niti pravica ni pristojala, kakoršnekolik spremembe pri teh načrtih zahtevati.

Glede „Ljudske kopeli“ bodi le toliko pripomnjeno, da ima podobne ljudske kopeli kakor je ljubljanska, veliko nemških mest, kakor Lipsko, Erfurt in mnogo drugih, da se pa tamkaj bržkone ne najde ljudi, ki bi blatili one, ki so v interesu javne higijene sprožili misel za zgradbo takih ljudskih kopeli. Resnica je pa, da ima ljubljanska „Ljudska kopel“ samo eno napako, — to namreč, da ne izpere madežev onim ljudem, ki si mažejo roke s čiškanjem za razne klerikalne liste.

Glede hotela „Tivoli“ bodi pripomnjeno, da je načrte izdelal strokovnjak natančno po dogovoru z namestnikom Kendo in da je te načrte odobril občinski svet, potem, ko jih je pregledal mestni stavbni urad. Če se Hribarju more kaj očitati, bilo bi le to, da je takoj, ko se je preprical o nekih nedostatkih te stavbe, pri občinskem svetu izposloval potrebni kredit za odpravo teh nedostatkov.

„Slovenec“ se izpodtika tudi nad ledenico v mestni klavnici. Tu moramo pač priznati, da z vso pravico. Saj je pa ta ledenica tudi bivšemu županu napravljala marsikaj skrbi in provzročila marsikaj nevolje. Toda razmer v tej ledenici ni provzročil on in tudi ne bivši občinski svet, temveč oni modri strokovnjak, ki jo je še v dobi, ko so na mestnem magistratu v Ljubljani vladali nemškutarji, projektiral in jo tudi sezidal. Župan Hribar je že pred desetimi leti naglašal, da je mestu neobhodno potreba umetnih hladilnic in zmrzovalnic projektovanih v tržnici, katere gradnja bi se bila najkasneje v tekočem mesecu razpisala, ko bi vlada ne bila Hribarja iztrgala iz njegovega delokroga na magistratu. Glede na to pa, ker se mesto čedalje bolj širi in se od leta do leta zakolje v mestni klavnici več živine, izprevidel je Hribar, da tudi v tem slučaju, če se sezida nova tržnica, ne kaže opuščati ledenice v klavnici ter je zato stavbni urad dobil naročilo ukreniti vse potrebno, da se ledenica še letošnji jesen po načrtu, ki ga je z Dunaja prinesel sedanji tržni nadzornik, popravi. Hribarjeva krivda ni, ako se ta nakana letos ne bode izvršila.

„Slovenec“ menda Hribarju tudi zameri, da ni hodil podgan lovit v mestni klavnici. To je seveda po naravi njegovih urednikov — in morebiti tudi nekaterih citateljev „Slovenčevih“ — veliko zanemarjenje uradnih dolžnosti. Toda ljubljanski mesarji vedo prav dobro, koliko in kakšnih sredstev se je za županovanja Hribarjevega — nekatera direktno na njegovo inicijativno — porabila, da se ta nadloga v mestni klavnici zatre. Poslednja važnejša naprava bilo je letos izvršeno betonovanje klavničnih kanalov, ker so imele podgane ravno v prejšnjih z opeko zidanih kanalov ugodna skrivališča.

Razume se samoposebi, da „Slovenec“ pogradi vsako priliko, ki se

mu le ponudi, da lopne, kakor je to bilo pri njem že prej v navadi, po mestni občini, češ, da se ni ničesar storilo, da bi bili prebivalci obvarovani oderuštva, ki ga uganjajo podraževalci živine. Pač čudna so pota klerikalne politike! Takrat, ko je Hribar sprejel boj proti podraževalcem mleka ter ga vodil skrajno energično, stal je „Slovenec“ na strani okoliškega prebivalstva, ki je podražilo mleko. Kdo bode torej klerikalce smatral za resne, kadar pišejo o zanemarjenju aprovizacije! Sicer pa je ravno župan Hribar z gradnjo tržnice hotel omogočiti uspešen boj s podraževalci živin.

Naravnost otročje je, kaj vse se podtika bivšemu županu glede bolnice za nalezljive bolezni na ljubljanskem polju. Faktum je le to, da na sezidavo tega — za svoje svrhe skrajno nerodnega — poslopja ni vplival ne župan Hribar in ne občinski svet, temveč da se je sezidalo to poslopje svoje dni največ po načelih, ki jih je razvijal takrat finančni referent pri deželni vladi, vladni svetnik dr. Fritz Keesbacher. Faktum pa je tudi, da je bivši župan dne 22. avgusta t. l., torej še onega dne, ko mu je kasneje došla vednost, da njegova zopetna izvolitev ni bila potrjena, dal mestnemu fiziku navodila, takoj prirediti bolnico za silo za slučaj potrebe.

Da je mera polna, očita „Slovenec“ bivšemu županu tudi, da je mestna občina imela kontokorent pri „Ljubljanski kreditni banki“ ter da se je vseučiliški fond porabil za nujne izdatke in da mu v tem zvesto konkurira ubožni fond. Mi smo trdno prepričani, da tozadevnih podatkov „Slovenčevim“ časnikaarjem ni mogel dati vladni komisar Laschan, ker je njegovo poslovanje na magistratu — kar tukaj brez ovinkov priznavamo — vseskozi gentlemansko. On bi takih podatkov tudi dati ne bil mogel zato, ker so dejstva, ki jih „Slovenec“ navaja, kakor je pri tem listu navada, skrajno izkrivljena. Kakor znano je, „Kranjska hranilnica“ leta 1908., da kaznuje ubožno ljubljansko prebivalstvo, sklenila opustiti zastavljalnico. Razume se samoobsebi, da je morala biti dolžnost mestne občine, prevzeti nalogo, katero je preje vršila zastavljalnica „Kranjske hranilnice“. Župan Hribar je to na prvi mah spoznal ter je pri občinskem svetu izposloval, da se je ustanovila mestna zastavljalnica, katera — kolikor se že zdaj more presoditi — jako dobro vrš

LISTEK.

Nekaj o poljubu in poljubovanju.

Spisal Ivan Vandot.

(Dolge.)

III.

Ne vem, ali se je že kdo obsirno bavil s poljubom in do kakih rezultatov ga je privedlo njegovo razmotrivanje. Zelo pa se mi je potrebno razjasniti poljub ter ga pokazati v prvotni pristopnaravni obliki kakor tudi v njegovih spakih, ki se nahajajo v naši družbi. To pa še posebno radi tega, da moremo izreči o njem objektivno sodbo, ker biti hočemo pravični sodniki.

Nastalo je namreč vprašanje, ali je poljub še potreben, ali je vreden, da se se nahaja v moderni družbi. Ali ni v interesu modernega, izobraženega človeka, da pahne poljub od sebe in živi brez njega?

Kot vse kaže je sprva nastalo to vprašanje najbrž v Ameriki. Kakor se izprevidi iz raznih notic v ameriških časopisih, je tam vsaj del človeške družbe zavzel proti poljubu precej strogo opozicijsko stališče ter mu napovedal boj. Tako večkrat sla-

vi časopisje zakonska, ki živita v ljubni med sabo ter imata celo več otrok, pa se v svojem življenju še nista poljubila. Druga dva zakonska pa dobila celo nagrado v pohvalo, ker sta dokazala, da se nikoli nista poljubovala. Dasi se glase te in take vesti bolj ali manj amerikalansko, vendar se iz njih jasno izprevidi, da tam že delj časa javno obstoji tendenca odpraviti poljubovanje in da v boj proti poljubu stopa tudi časopisje.

Ne vem, kateri momenti so bili merodajni, da se je porodila ta tendenca. Morda naziranje, da je poljub nekaj barbarskega, izobraženega človeka nevednega, morda higienični oziri, najbrž pa oboje skupaj. Tudi mi ni znano, kakšne dimenzije ima protipoljubovalno gibanje, gotovo pa je, in to nam zadostuje, da tam res obstoja to gibanje, ne morda samo pri zeleni mizi, ampak tudi v javnosti.

Pri nas v Evropi se še ne čuje o intenzivnem javnem gibanju proti poljubu — smo pač vedno za Amerikane — dasi vidijo v njem vsi higienični nevarnega škodljivca in ga kot taki obsojajo. Jasno kot beli dan pa je, da bo prej ali slej tudi v širši javnosti nastal odpor proti poljubu iz zgolj človekoljubnih težej. Kakor sta včasih vera in estetika močno vplivale na družabno življenje in njegove navade, tako je že zdaj in bo

posebno še za naprej higijena čisti mogočni faktor, ki bo reformator in voditelj našega družabnega življenja. Ta prevrat pa ne izvira iz okusa časa ali kaprie medicinske vede, ampak iz nujne potrebe. Omehkujevanje človeškega rodu, njegovo degeneriranje ter trpi življenjski pogoji naravnost vpijejo po blagoslovu higijene in radi tega postaja vedno glasnejši klic: vse prenoviti v higijeni. In ravno te razmere bodo pahnila poljub iz javnosti ali ga vsaj omejile kot nevarnega škodljivca v zdravstvenem oziru.

Nastal je torej razkol v poljubovanju. Prišli so ljudje, ki so se mu odpovedali ter dvignili roko proti njemu. Ne smemo pa misliti, da pri nas ni takih ljudi. Sicer niso organizirani in se tudi ne zbirajo okrog kakšne »Pisčalke«, vendar pa jih je povsod dovolj, upajo pa samo v ožji družbi nastopiti proti poljubu. Da pa bomo imeli tudi zanje izraze, imenujmo jih protipoljubovalce ali z internacionalnim izrazom antioskuliste. One pa, ki se še vedno poljubujejo, imenujmo poljubovalce ali oskuliste.

Antioskulistično gibanje je osku izvirati iz dveh vzrokov, namreč iz npravnih, v prvi vrsti pa higieničnih. Živi poljub je brezdomno popolno npraven, ker rodi ga čisto, naravno hrepenenje. Drugi poljubi pa, ki so samo njegove abnormalnosti, so

popolnoma npravni in nikakor niso vredni, da bi jih človeška družba še nadalje gojila, ker v njih bi negovala laž in frazarstvo. Med biljni poljubov, ki padejo vsak dan, je komaj eden, ki je res živ poljub. Vse drugo pa je puhlo, lažljivo, ničvredno. In čemu toliko puhlih in praznih stvari, če so povrh še zdravju nevarne.

Brezdomno je, da poljubovanje bje v obraz higieničnim principom. Ravno usta in ustnice tvorijo prav ugodna tla za nabiranje raznih kužnih kali, ki se s poljubom prenašajo od ust do ust, od človeka do človeka. Gotova resnica je, da poljub človeškega zdravju veliko več škoduje kot se navadno misli. Navedem naj samo en drastičen slučaj. Zgodilo se je, da se je po parku izprehajala mlada dama, obdarjena z vso krasoto ženske narave. Zalezoval pa jo je neznan možki, ki je v ugodnem trenutku pristopil ter jo z vso strastjo poljubljal na lice. Kmalu pa so se pojavili na istem mestu in tudi drugod sumljivi znaki in zdravniška preiskava je dognala, da je reva vsled poljuba zapadla kruti sifli. In tako je postalo mlado bitje čisto po nedolžnem žrtvu poljuba.

In cela vrsta kali drugih, bolj ali manj nevarnih bolezni se dan na dan prenaša s poljubom od človeka do človeka. Morda bi kdo mislil, da je to mogoče samo pri ljudeh, ki so vidno bolni na nalezljivih boleznih.

Toda to nikakor ne odgovarja bridki resnici. Kajti kdo nam more jamčiti, da ta ali ona oseba ne nosi na sebi virulentnih kali? Zgodi se, da ljudje, ki so že prestali kako bolezen, nosijo v svojem organizmu kali iste bolezni še mesece in mesece, da celo leta in leta. Pa tudi od zunaj s prahom in drugimi stvarmi prihajajo neprenehoma kužne kali na človeško telo ter se oprijemljejo rok, obraza in posebno ust. Hvala Bogu — vselej ne dobe ugodnih tal na človeškem telesu, toda prenešeni s poljubom na drugo osebo, tam lahko dobe ugodna tla za svoj bolj ali manj nevarni razvoj. Prav pogostokrat imamo razpokane ali celo ranjene ustne in tudi po obrazu več ali manj sicer neznatnih, nečutljivih ranic, ki pa so za okuževanje s poljubom jako ugodne. In če se zraven pomisli, s kako silnim pritiskom se včasih poljubujejo, da vporabljajo vso sesalno moč človeških ust, da se naravnost grizejo z zobmi ali stamacaojo z jezikom in da prehajajo slina od osebe na osebo, tedaj mora biti pač vsakemu jasno, da je poljub za razširjanje kužnih bolezni eno najnevarnejših sredstev naš družbe.

Posebno nevarno, dovoljkrat naravnost zločinstvo pa je pri nas take neverjetno razširjeno poljubovanje in čašanje otrok. Morda se bo ta ali ona res ljubeča mati razhujala iz razlastitostila, češ, da se jo hoče po-

svojo nalogo ter je v veliko oporo ubožnemu prebivalstvu ljubljanskega. Za to zastavljalniški sta torej župan in zastavljalniški kuratorji — opravičeno k temu pa zastavljalnični pravilnik, ki ga je odobrila c. kr. deželna vlada — najela pri „Ljubljanski kreditni banki“ kontokorentni kredit, ki bi ga pa, ker je predrag, mestna občina odplačala, kakor hitro dovoli deželni zbor najeti v ta namen hranilnično posojilo.

Taka je stvar s kontokorentnim kreditom. Vseučilišni fond se je porabil pa začasno za stavbo državne obrtne šole in se je v ta namen izposodilo nekaj gotovine tudi pri ubožnem zakladu. Vsa dotična gotovina, ako se to medtem ni že zgodilo, — vrne se obema zakladoma iz posojila, katerega najeti je deželni zbor mestni občini že dovolil.

Sicer nam pa o tem ni treba izgubljati veliko besedi; le toliko konstatujemo, da so dotične predplačila izdane vsote skrajno malenkostne. „Slovenec“ naj raje pove, kako je deželni odbor kranjski porabil železnični fond in pa deželni vseučilišni fond, kjer ni šlo za par tisočakov, temveč za vsoto, ki je daleč presegala milijon kron. Hic Rhodus, hic salta!

Sokolska slavnost v II. Bistrici.

Iz 41. Bistrice, 18. sept.

Današnja sokolska slavnost je sijajno uspela. Udeležba je bila impozantna, k čemur so mnogo pripomogli izletniki, ki so se pripeljali s posebnim vlakom z Reke.

Slovenski Sokoli so reške izletnike na kolodvoru slovesno sprejeli. Vlak, s katerim se je pripeljalo 900 izletnikov, je bil okrašen s slovenskimi in hrvatskimi zastavami. Godba iz Herpelja je pri prihodu svirala „Naprej zastava Slave“. V imenu sokolstva je izletnike pozdravil načelnik notranjske župe br. Novak, v imenu hrško-bistriške občine pa g. podžupan. Odzdravil je starosta volosko-opatijskega Sokola brat dr. Pavšič.

V dolgem sprevedu, v katerem je bilo poleg drugega občinstva kakih 200 slovenskih in hrvatskih Sokolov, je množica korakala skozi Trnovo, ki je bilo v zastavah, v II. Bistrico, ki je bila vsa odeta z narodnimi trobojniki in kjer so Sokole posebno burno pozdravljali in jih obklopili s cveticami.

Na veseličnem in telovadnem prostoru, kjer se je zbrala ogromna množica, je v imenu Sokolske zveze pozdravil Sokole in hrvatske kakor slovenske izletnike podstarosta Zvezde dr. Rybář iz Trsta. Vršila se je potem telovadba. Vse točke so bile eksaktno in elegantno izvršene in so pričale, da se tudi v notranjski župi goji telovadba z resnobo in da vizirajo sokolstvo stremi po najvišji popolnosti v telovadbi.

Že pri sprejemu reških izletnikov se je razvedelo, na kak škandalozen in nasilen način je policija na Reki onemogočila Sokolom s Sušaka prihod do posebnega vlaka. Reška policija je namreč z orožjem v roki zasedla most in pot, ki vodi s Sušaka na Reko in je Sokolom s silo zabranila iti skozi Reko, kjer je kolodvor in od koder se je odpeljal poseben vlak v II. Bistrico. Zaradi tega postopanja reške policije je vladalo med Sokoli z Reke veliko ogorčenje in ni izključeno, da pride na Reki, ko se vrnejo izletniki, med Hrvati in Italijani do spopada.

Opravičeno je zaklical dr. Rybář v svojem govoru: Delujmo v očigled

takim nasilstvom z vsemi močmi na to, da bomo svoje nasprotnike v primorskih mestih naučili spoštovati naše pravice, naše zastave in naše narodne znake.

Tovarni!

Jugoslovanske železničarske organizacije, zlasti »društvo jugoslovanskih železniških uradnikov«, katero je tudi v koaliciji in pri posvetovanjih z upravo južne železnice, pišejo, da naj trdno držimo in se odnehamo! Služba naj se razvija strogo po predpisih. Sladke besede, ali pa tudi grožnje in denunciacije ne poklicanih, naj nikogar ne zbagajo. Koalicija bode strogo zahtevala, da se nikomur na skrivni uiti najmanjšega lasu.

Vsa rezervatna povelja ravnateljstva, katere so dobili inšpektorati, kontrolorji in postaje, — vse to mora leteti v koš, ker to zahtevajo naši zastopniki, to zahteva koalicija!

Krepko naprej, to zahteva naša čast!

Vsi za enega — eden za vse!

Jugoslovani.

Dnevne vesti.

+ Druga obletnica septembrskih dogodkov. Jutri bo dve leti, kar je na Pogačarjevem trgu tekla slovenska kri in kar sta od vojaških krogelj zadeta izdihnila Adamič in Lunder. Na njiju grobu še danes ni spomenika, ker ga ne pusti postaviti ljubljanski škof in tudi njiju spomina ni mogoče z nobeno prireditvijo častiti, ker tega ne pusti vlada. Na Dunaju smejo pač leto za leto praznovati spomin takorimenovanih »Marzgefallenen«, v Ljubljani pa kaj takega ne dovolijo; na Dunaju je leto za leto skupen obisk grobov onih »Marzgefallenen« in smejo imeti zastopniki raznih organizacij na grobov govore, v Ljubljani je to seveda izključeno. Zato pa imamo v Ljubljani zopet obsežne varnostne priprave. Vsa deželna vlada je zopet postavljena v policijsko službo, poklicani so zopet mnogotrpni orožniki in seveda je tudi vsa mestna policija na nogah. Kakor je že običajno, se bo tudi to pot pokazalo, da so vse te varnostne priprave popolnoma nepotrebne. Zavedni Slovenci bodo častili spomin Adamiča in Lunderja vsaj v svojih srcih, ko jim je zabranjena vsaka javna manifestacija in ta spominski dan bo v njih utrdil neupogljivo voljo, z delom, z doslednim izvajanjem narodnih načel zagotoviti slovenstvu lepšo prihodnost.

+ Volitve v Beli Krajini. „Slovenec“ je prinesel pretekli teden poročilo o metliškem shodu posl. Gangla. Pričakovati je bilo, da bode navedel vsaj pravo število udeležencev shoda, ker je bil shod na javnem prostoru in se je vsak lahko prebral o številu udeležencev. Toda poštna duša ni niti tega mogla storiti. Gospoda, le delajte se smešne, napredni stvari s takimi smešnimi stvarmi nič ne škodite, kajti vzlic temu poročilu je bilo na shodu vendar 400 ljudi.

+ Šolska mladina in telovadna društva. V zadnji seji dež. šolskega sveta se je spraval dr. Lampe zopet nad učitelje, ki ne trpijo v klerikalni rog. Obdolžil jih je, da se ne ravna po sklepu dež. šolskega sveta, po katerem je šolski mladini prepovedano nastopati pri prireditvah telovadnih društev in baron Schwarz je seveda takoj obljubil, da bo dotične učitelje strogo kaznoval. No, če je dotični sklep dež. šolskega sveta

matere, ki je v svoji blazni ljubezni tako čavšala ubogo dete, da je bilo na enem lieu popolnoma rdeče. Vzel sem čisto navadno povečevalno steklo in — čudil sem se. Videl sem skozi njega na otrokovem lieu celo vrsto malih razpoklin, ki so bile zalite s kapljicami sveže otrokove krvi. Tako čavšanje je vendar zločinstvo, saj je spremljano s tako ugodnimi okolnostmi in ustvarja tako ugodna tla za okuževanje otrok.

In če se to godi že pri materah, ki so vsaj deloma kolikor toliko pametne, kaj naj šele reče o pestunih. Pritisk ustnice, jezik, zobe, ustno sesalno moč vse preizkušajo varuške na nežni otrokovi koži, da je na tistih mestih daljkrat čisto rdeče in se kar sveti polzklih slin. To se lahko opazuje vsak dan na onih krajih, kjer se zbirajo varuške z otroci. In so ljudje, ki najdejo nad tem celo dopadajenje, namesto da bi jim to strogo prepovedali. Deloma naše mizerne socialne razmere, brezbriznost in nevednost, deloma revščina varuš in njih mladost so vzrok, da so ravno varuške pri nas po navadi najbolj zanemarjene in nesnažne. Zraven pa še poljubuje druge otroke ter se maste z neumitimi sadjem in sladlicami, ki leže tedne in tedne na stojnicah izpostavljenih vetru in prahu ter valed tega polne raznih, zlasti otroku nevarnih kali, ki se primejo varuškinih ust. (Dolje prihodnja!)

pravomočen in če je bil učiteljem pravomočno intimiran, potem se jim res zana zgoditi, da bodo občutili trdo roko barona Schwarza. Dokler pa oklepi dotičnega sveta niso pravomočno intimirani učiteljem, dotlej nimajo nobenega pomena in se jih nobenemu učitelju ni treba drčiti, pa naj bodo vsi dan »Slovenec« natimnjeni! »Slovenec« je svojemu poročilu o Lampetovem nastopu v dež. šolskem svetu dodal opomnjo, da starši svojim otrokom škodujejo, če jih puščajo k Sokolom. To bi si bili »Slovenec« lahko prihranil. Pri Sokolih se mladina na nauči nič slabega. Pri Sokolih si izveža mladina svoje telo in se uči poštenosti in značajnosti. Brezvestni pa so tisti starši, ki puščajo svoje otroke med Čuke in v razne bratovščine, kajti tam so zbrani najslabši elementi in tam se mladina res še ni nič dobrega naučila.

+ Pasivna rezistenca na južni železnici. Služba na južni železnici se vrši še vedno po predpisih. — Pogajanja med upravo juž. žel. in koaliranimi organizacijami se nadaljujejo. Koalicija apelira najino, zlasti na uradništvo, naj vstraja v pravičnem svojem boju in naj bo složna!! Vse grožnje, kakor tudi sladke besede posameznih višjih organov in funkcijonarjev, naj ne spravijo nikogar iz ravnotežja! — Oficijalna poročila juž. železnice, da se pri prometu — zlasti pri tovornem — ne pozna posebnih težkoč in zamud — niso resnična! — Res je samo to, da so, zlasti večje postaje — že sedaj tako prenapolnene in zabite z raznimi tujimi vozmi, blagom itd., da se bode napravilo red komaj v 14 dneh, pa še kaj — ta trenotek — zavladal mir! — Da tovarni vlaki — na videz — nimajo tako velikih zamud, izhaja iz tega, ker pridejo direktni vlaki vsled svojih zamud v raznih postajah v vozni red drugih, pozneje odhajajočih vlakov, in se jih prekršuje s številnimi drugih vlakov. V resnici pa imajo tovarni vlaki ali blago z Dunaja predno pride v Trst, po 2, 3 in tudi več dni zamude! Ker so posegli — vsled ukazov uprave — v nekaterih postajah v dispozicije prometni kontrolorji, se skuša zmanjšati zamude vlakom na ta način, da vozijo vlaki nerazžirano in s polovično težo iz postaj — vse proti predpisom! Da trpi pri tem ekonomija, ako vozijo vlaki prazni, blago pa leži zabito po postajah, je umevno. — Kar se tiče osebnih vlakov, vozijo ti v resnici z manjšimi zamudami; to pa vsled tega, ker nočejo delati »resistenti« potujočemu občinstvu neprimlik in težkoč, in ker si hočejo ohraniti simpatije javnosti! Omeniti je treba samo še to, da trpi pri tem boju — po navodilih in nastopu žel. uprave same — grozno disciplina med uslužbenci in uradništvom. Vse to se bode bridko maščevalo, čutila pa bo uprava juž. žel. sama najbolj!

+ Štajerski Nemci se uče slovensko. V Mariboru se prične meseca oktobra slovenski jezikovni tečaj za gospode in dame. V dotičnem naznanilu se poudarja, da je znanje drugega deželnega jezika na jezikovni meji skoro v vseh poklicih neobhodno potrebno. Res, to je ironija usode: po nemških listih zaničujejo in zasmehujejo slovenski renegati »das windische Idioten«, pristni Nemci pa se morajo celo učiti tega zaničevanega »Idioten«, ako nečejo lakote poginiti. Kajti resnično je, da bi moral marsikak zagrizen nemški trgovec in obrtnik lakote poginiti, ako ne bi znal slovenskih odjemalcev v slovenskem jeziku privabiti v svoje trgovine.

+ Celjski nemškutarji bojkotirajo. Znana stvar je, da celjski nemškutar ne kupi ničesar pri slovenskem trgovcu in tudi ničesar ne naroči pri slovenskem obrtniku. Kakor se čuje, so zdaj celjski renegati raztegnili bojkot tudi na stanovanja. Noben Slovenec ne dobi več stanovanja v nemški hiši, starim najemnikom pa se brez vzroka odpoveduje. Zlasti mesečne sobe ni mogoče dobiti v Celju. Če mislijo pl. Jabornegg, dr. Ambrožič in drugi taki Germani, da bodo s takimi sredstvi obdržali celjsko nemštvo na površju, potem se prav gotovo motijo.

+ Narodna poštvovalnost »narodnih« klerikalcev. Dne 4. septembra je priredila podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Vuhredu na Štajerskem domačo veselico, pri kateri se je igral »Krojač Pips«. Cela prireditev je gotovo prav dobro uspela, to sledi že iz opisa v zadnjem »Slovenskem Gospodarju«. Zelo značilni za mišljenje klerikalcev pa so sledeči stavki v dotičnem dopisu: »Permedun, jaz sem ji dal bore malo zasluzka, ampak sem si kupil rajši več vina ter sem dvakrat jedel pečenko, najpoprej toplo, potem pa mrzlo. To je bilo še najboljšje, kar sem našel na tej veselici. Duha sem si malo pokvaril, zato pa telo okrepčal.« To so odkritosrčne besede! Gospod iz farovža, — kdo drugi si pač v Vuhredu ne more privoščiti dveh pečenk eno popoldne — je odkritosrčno priznal, da mu je njegov trebih vse na svetu. Kaj narodnost, kaj vo-

ra! Rajši one deset pečenk in popije pet štefanov vina na dan, kakor pa da bi vinar daroval v narodne namene.

+ Dobro poučeni »Slovenec« pripoveduje, da je mati ruskega carja N. m. k. in zaščitnica nemškega vpliva na Ruskom. V resnici je pa mati ruskega carja d. n. k. a princezinja in znana velika nasprotnica Nemcev!

+ Kolera. Z ozirom na pretečo nevarnost, da se zanese kolera iz okuženih krajev tudi k nam, odredil oziroma pripravil je mestni magistrat do sedaj sledeče: S posebnim razglasom opozoril je mestno prebivalstvo na pretečo nevarnost in podal splošna zdravstvena navodila, posebno pa je odredil za gostilne, hotele in prenočišča stroge zdravstveno-policijske naredbe; z drugim razglasom je objavil mestni magistrat na novo postavno dolžnost prijavitelj naalezljivih bolezn. Vsi iz okuženih krajev prihajajoči tujci prijavijo se takoj mestnemu policijskemu uradu oziroma fizikatu in ostanejo pod zdravniškim nadzorom. Delavska stanovanja se strogo nadzorujejo in je podal za nje mestni magistrat stroge zdravstveno-policijske naredbe. Vse osebe, ki pridejo po odgonu, pregleda takoj uradni zdravnik. Poostriža se je revizija živil na trgu, osobito sadja in zelenjave. Zdravstvene komisije pregledujejo hiše, da se odkrijejo oz. odpravijo morebitni zdravstveni nedostaki. Bolnica za silo se je uredila, tako da je tam sedaj 20 postelj popolnoma pripravljenih, ter tudi vse potrebno za bolniško oskrbo. Zagotovljena je zdravniška služba v tej bolnici in preskrbljena bolniška postrežba po umiljenkah. Mestni fizikat je sestavil poseben načrt za postopanje pri morebitnih naznanilih sumljivih slučajev.

+ Izjustične službe. Sodnik dr. Arnold Mally je premeščen iz Slovenske Bistrice v Ptuj. V Slovensko Bistrico pride sodnik dr. Feliks Rakovec.

+ Maša-zadušnica za žrtve septembrskih dogodkov 1908 bo jutri v terek ob 8. uri jutraj v trnovski župni cerkvi. Mašo bo daroval gosp. župnik Ivan Vrhovnik. Maša-zadušnica bo na prošnjo narodnega ženstva.

+ „N. D. O.“ v preiskavi. Kakor čujemo, je v preiskavi 44 članov bivše „N. D. O.“ v Ljubljani. V Opatici je bil zaslišan tudi bivši tajnik Mladeniške skupine „N. D. O.“ g. Koblica. Jutri se zaslišavanja nadaljujejo. Sodeč po številu obtožencev in po hudodostvu, katerega so obdolženi mladi ljudje, bomo imeli v Ljubljani političen proces, ki bo gotovo zanimal vso Avstrijo.

+ Pouk za izpolnitev popisovalnih pol za šolsko matico. 1. Hišni gospodar ali njegov namestnik izroči to polo vsem strankam v hiši, da vpiše vanjo šoloobvezne otroke. 2. V šolo hoditi so zavezani vsi tu bivajoči otroci od dovršenega šestega do dovršenega štirinajstega leta, ne glede na to, ali bivajo njih starši v Ljubljani ali ne. 3. V prostoru za opomnje je posebej navesti vzrok, zaradi katerega je kak po starosti šoloobvezen otrok šolskega obiska oproščen (telesna nerazvitost, duševna nezrelost, privatni pouk, izpuštnica itd.). 4. Kdor kakega otroka pri popisovanju ne zgleda, ga popiše neresnično ali polo prepozno odda, tistemu se naloži kazen od 2 do 40 kron; ako bi pa te kazni ne mogel plačati, kaznovati ga je z zaporom 1—4 dni. 5. Po tem navodu stavljenolo morajo hišni gospodarji ali njih namestniki izročiti najkasneje do 10. oktobra mestnemu zbiratelju v uradu s tem-le odgovornim potrdilom: »Podpisani potrjuje, da ni izpuščena nobena v hiši stanujoča stranka.«

+ Razprave c. kr. deželne zdravstvenega sveta. V seji c. kr. dež. zdravstvenega sveta dne 24. avgusta t. l. razpravljalo se je poleg drugega o generalnem projektu za nove stavbe, pri- in prezide, ki se imajo izvršiti pri tukajšnji deželni bolnišnici in je ta strokovni svet oddal tudi mnenje o pravkar dovršeni izolacijski bolnišnici v Črnomlju.

+ Igranje v ogrski razredni loteriji je prepovedano. S 1. majnikom leta 1897. se je uvedla na Ogrskem takozvana »ogrska loterija«. Igranje v tej razredni loteriji je v Avstriji prepovedano, kakor sploh vsako igranje v inozemskih kakorkoli urejenih loterijah. Tako oni, ki prodajajo srečke ogrske razredne loterije, kakor oni, ki si take srečke nabavi, da celo oni, ki jih samo obdržijo, ako so se mu dodelale, se okrivijo dododastvene prikratbe. Ravno tako vsebuje razglasovanje in priporočevanje takih srečk, ako se vrši potom tiska ali pa na kak drug način javno, dalje objavljjanje izžrebnih list te loterije težek dohodarstven prestopok. Ker policieana oblastva vedno in vedno opazajo, da poskušajo ogrski kolektanti z vsemi sredstvi spravljati srečke ogrske razredne loterije v tostranske dežele, in da se ne strajajo v izogib zaplombam pošiljatev posluževati se celo zavrtkov z napačnimi napisi, tedaj se občinatvo ne more dovolj svavariti pred nakupom takih srečk. Za-

plomba srečk in morebitnih dobitkov ter občutljive denarne kazni so žalostne posledice protipostavne nabave takih srečk. Zatorej ne naročajte srečk ogrske razredne loterije, če so se vam pa doposlele brez narocitve, uničite jih ali pa izročite jih finančnemu oblastvu!

+ »Žirovnikov zbor«. Včeraj popoldne se je na povabilo »Žirovnikovega zbora« v gostilni pri »Slepem Janecu« zbralo mnogoštevilno občinstvo, da pozdravi priljubljenega nadučitelja g. Žirovnika. Vrt je bil do zadnjega kotička napolnjen. Prihiti so tudi vrli šentviški Sokoli. »Žirovnikov zbor« je pod vodstvom g. Žirovnika dovršeno prepeval umetne in narodne pesmi.

Šentviški rojak in poljedelec g. Pipan je v vznešenih besedah slavil Žirovnikovo delovanje na prosvetnem polju, opisoval, kako se je slovenski narod polagoma dobojeval iz teme do luči, razlagal, kako velikanskega pomena je izobrazba za napredek vsakega, posebno pa slovenskega naroda. Govorniku so pritrdjevali vsi navzoči, med katerimi smo opazili tudi nekaj klerikalcev. Ta sestanek je zopet jasno pokazal, kako tesne vezi spajajo šentviško ljudstvo s svojim nekdanjim nadučiteljem g. Žirovnikom, katerega jim je ugrabila nečedna klerikalna politika. Ugrabili so Šentvidčanom Žirovnika — niso pa uničili tistega duha, katerega je vzbudil bivši nadučitelj v srcih Šentvidčanov.

Ni umrl! Poročalo se je po različnih listih, da je umrl v Mengšu stavbenik in posestnik g. Gregorec. Toda v resnici sta oba brata Gregorča še živa in čvrsta, kar bo gotovo razveselilo vse njiju mnogoštevilne prijatelje.

Umrl je 18. t. m. v Jakovici pri Planini posestnik g. Josip Jurca. Pokojni je bil vedno zvest pristaa narodno-napredne stranke. Bodi mu blag spomin!

+ Državna cesta v Metliki. Opetovano se je že opozarjalo merodajne faktorje na čiščenje kanala, ki leži ob državni cesti v Metliki, toda do zdaj se ni še popolnoma nič storilo. Odločno zahtevamo, da se v tem oziru že kaj stori, kajti skrajni čas je, da se odpravi ta nesnažnost in smrad iz mesta. Ako morajo davkoplačevalci izvrševati točno svoje dolžnosti, zahtevamo tudi od erarja, da stori svojo dolžnost. Ravno isto velja za šolo. Dokler so morali preskrbovati šolo privatni podjetniki, ni bila nikoli dobra, sedaj pa, ko to dela erar sam, je pa dober pesek in blato.

+ Jelen v Zagorski dolini. Le redko se dogodi, da se prikladi še kak jelen v kranjske gozdove. V Zagorskem pogorju so pa že dalje časa tožili kmetje, da jim dela jelen precejšno škodo po njivah, kar se pa seveda ni verjelo. Včeraj 18. t. m. se je pa napotilo nekaj mladih lovcev prepričati se, kaj je na tem resnice. In res pripode psi po večurnem čakanju korenjaka jelena, katerega so trije dobro merjeni strelj smrtonosno zadeli. Tekel je še kakih tisoč korakov ter se preganjan po psih zvrnil mrtev čez kakih 10 metrov visoko skalo. Lovišče je eno najboljših na Dolenjskem ob Savi ter se nahajalo že čez 20 let v rokah g. Zimmermanna, trgovca in posestnika v Zagorju. Mlademu lovcu, ki je zadal jelenu smrtonosni strel „Lovski blagor!“

+ Zadržna zveza v Celju ima v četrtek, dne 22. t. m. izredni občni zbor. Na izrednem občnem zboru se bo zopet volilo načelstvo in nadzorstvo. Volitve se bo vršila po kompromisu, kakor se je sklenil na zadnjem občnem zboru.

+ Vreča kava povzročila smrt. Kazničnična nadpaznica sinova devetletni Gustav in desetletni Maks Ogrizek v Mariboru sta si dne pri ognjišču v otroški razposajenosti nagajala. Pri tem je Maks prevrnil vrečo kavo, ki se je zljala Gustavu po hrbtu. V petek popoldne je Gustav na opeklinah umrl.

+ Nesreča na glavnem kolodvoru v Mariboru. Pripjenč Jakob Winder je v soboto popoldne med premikanjem vozov tako nesrečno padel, da mu je šel voz čez levo nogo ter mu je popolnoma odtrgal. Ponesrečenca so prepeljali v bolnišnico.

+ Nesreča na Mangartu. Dne 16. t. m. je šel bančni uradnik Henrik Henz z Dunaja z nekim svojim tovarišem skozi Travnik na Mangart. Oba turista sta bila privezana za vrvi. V »Vevnici« na Mangartu je hotel Henz igrati nekaj planink. Pri tem je prišla vrv na tako oster rob, da se je prezerala in Henz je padel v globčino kakih 500 metrov. Njegov tovariš, ki je bil takrat vrh skale, je ostal na svojem mestu, ne da bi se mu kaj zgodilo. Henz je imel glavo popolnoma razbito, iz života mu je lezlo črevesje. V soboto so ga v vrečah pripeljali v Belo peč.

+ Medved na vlaku. V Nabrežini je ušel iz svojega zapora lep, rjav medved, ki se je vozil na Dunaj. Kosmatincu so gotovo dišale hruske, ki so bile naložene v košarah v ravno tistem vozu, zato si jih je tudi prav pošteno privoščil. Na Dunaju so ga ujeli v za to pripravljeno kletko.

Umor starke v notarski pisarni. V notarski pisarni dr. Karla Mechia v Poreču se je izvršil v petek popoldne grozen zločin. V imenovanu pisarni sta že dopoldne prišla 64letna Celestina vdova Zulich in 55letni kmet Stefan Caturar iz Novega grada (Cittanova) da bi sklenila tam neko kupno-prodajno pogodbo. Vodja pisarne, Basilio Müller, je po vzetih informacijah naročil obema strankama, naj se vrnejo okoli pete ure popoldne, da podpiseta pogodbo, na kar sta oba skupno zapustila pisarno. Ob petih popoldne sta zopet prišla v pisarno, na kar je najpoprej Zulich podpisala pogodbo, med tem ko sta se mesto Caturarja, ki pisati ne zna, podpisali dve priči. Ravno v trenutku, ko je ena priča podpisala Caturarjevo ime, je le-ta izvel iz žepa oster nož in s istim kakor bi trenil zadell starico z vso močjo v levo stran prsi ter na to mirno zapustil pisarno. Pred očmi prestrašenih nazočih se je Zulich na mestu zgrudila v luži krvi in brez zavesti na tla. Vodja pisarne je tekel na ulico klicati na pomoč, na kar je prišel k smrtno ranjeni slučajno tam nahajajoči se primarij deželne bolnišnice v Pulju, dr. Sbisla ter podelivši ji prvo pomoč, jo dal prenesti v bolnišnico. Ali zamen je bila vsaka zdravniška pomoč. Zulicheva je umrla malo minut pozneje, brez da bi se bila zavedla.

Monicec Caturar je bil — ko se je mirno sprehajal po ulici — od policije aretiran in oddan v zapor. Ko so ga vprašali, zakaj je umoril starico, je čimno odvrnil: »Kar je, je! — Hotela je umoriti mene, ali umil sem jaz njo. Žal mi je le zapuščenih mojih osem otrok. Sicer pa dajte mi jesti, lačen sem! — Kakor se sumi je bilo prišlo med Zulichevo in Caturarjem, med tem, ko sta bila odsotna iz pisarne, do prepira radi kupnine in izplačane denarja, kar je Caturarja napeljal na to, da jo je nepremagljivo ubil.«

Prijet spovedni slepar. Kakor smo že poročali, se je bil minul teden v Ljubljani pojavil nek okoli 35-letni fino črno oblečen in popolnoma obrit tujec, ki je govoril trdo slovensko in po spovedi izsilil v cerkvi sv. Sreča Jezusovega od nekega patra K. od ursulinskega spiritala pa 20 K. in sicer pod pretvejo, da ima vso in dva otroka, da je brez službe in da se namerava kar v cerkvi ustreliti. Policija je po ovadbi o tem človeku razno orožniške postaje in po policiji, ker si je bila svesta, da ima opraviti z nevarnim in prebrisanim klatavcem. V petek, okoli 6. zjutraj pa pride nek tak človek, ki se bil pa že drugače oblečen, v zakrskajo k sv. Jakobu, kjer je cerkveni-ka poprosil, da mu pokliče spovednika. Ta ga je peljal v posebno sobo in v poklicel domneva kaplana g. Janca, se je gresnika imel takoj za sleparja, ki je poklical stražnika in ga je peljal v policijsko postajo.

Med aretacijo je tujec argel, vendar palico in škofil čez njega, kar ga je pa stražnik takoj v policijsko postajo odvedel v zapor. Tujec se je nazival za Riharda Hladarja, srbskega tiskarja, roj. 1874 na Dunaju in pristavi, da živi v 10. let v priležnosti v neko kraj, vendar da je prišel pred nekaj dnevi v Ljubljano, kjer tudi z njenim imenom in 7letno hčerko iz Dunaja v Ljubljano, ter se naselil v Prelovcem sulu št. 17. Pri razgovoru zaslišanju je svojo prvotno ime prekril in dejal, da je Ignacij Schütz, roj. 1879 na Dunaju, nezakonski sin neke delavke, ter se je pristoje v Asch na Češkem, kjer tudi, da je begunec 73. polpolni Hobi. Priznal je tudi, da je bil v Ljubljani tujec goljufije že večkrat predkaznovan. Policijski urad je odločil, da je Schütz potoval s svojo hčerko od mesta do mesta, ter se je sprehajal s samo goljufijo. Bil je v Zagradu, Graecu, Inomostu, Cenu in drugod, kjer je vedno megalal čez dan oblike, da bi ga ne spoznali. Po intervenciji mestne policije, je bila po orožništvu v Vodnjah tudi njegova ljubinka Wolf, roj. 1874, v Kettenplanu, ter prišla v Wildstein pri Hebu, kot so-voznica aretirana in izročena so-voznici. Pri hišni raziskavi se je našlo v aretovanih več zastavnih listkov, oblike sumljive provenience, kakor tudi drugih sumljivih reči. Schütz je policija izročila v soboto tukajš- nemu garnizijskemu sodišču, ki bo odločilo proti sleparju nadaljno pre-iskavo.

Nesreča. Ko se je včeraj pri Tol- nenu neka gospa peljala ter prišla do mostu, je zadela z vozom v cestni kamen, vsled česar se padla z voza v 10 metrov globok jarek. Tam se je s težavo spravila do neke skale in toli-ko časa običala na nji, da je prišla pomoč. Težko poškodovana na rebrih, klavi, roki in nogi so jo prepeljali v Ljubljano in jo oddali v Leon-ice.

Z jabolane je padel včeraj popold- ne posestnik Ivan Anžič v Hrade-kega vasi št. 16. Obiral je jabolka, tri čemur se mu je odlomila veja in Anžič je zdrknil vsled tega 5 m viso-

ko baš na spodaj ležečo lastov ter si slomil desno nogo. Prepeljali so ga z rešilnim vozom v deželno bolnišnico.

Z motorjem podrl je v soboto na Starem trgu neki gospod neko 11let- no šolsko učenko, ki jo je le neznatno poškodoval.

Pahnil je danes zjutraj v Gru- barjevem prekopu brez vsakega po- voda neki delavec svojega 10letnega tovariša s 6 metrov visoke skale, vsled česar se je ta znatno telesno po-škodoval.

Nad mitniškega paznika se je spravil snoci na Dolenjski cesti nek delavec ter ga z raznimi povkami tako obdeloval, da se bode moral vsled tega zagovarjati pred sodiščem.

Delavsko gibanje. V soboto se je odpeljalo z južnega kolodvora v Ameriko 27 Macedoncev, nazaj je pa prišlo 72 Hrvatov in 20 Slovencev. 11 Hrvatov se je povrnilo z dela na Reko, 15 pa v Zagreb. — Včeraj se je v Ameriko odpeljalo 19 Macedoncev, nazaj je prišlo pa do 200 Hrvatov.

Uradne vesti. Dne 23. septembra bo pri okrajni sodnji v Ljubljani dražba zemljišča vl. št. 314 in 315 k. o. Štepanja vas (hš. št. 62). Zemljišče je cenjeno 9764 K. Najmanjši ponudek znaša 6509 K 34 v.

Narodna obramba.

Ciril - Metodova podružnica v Ljubljani priredi dne 2. oktobra t. l. pri Kukovec gledališko igro s pet- jem, govorom g. Prekorška, srečlo- vom itd. K obilni udeležbi vabi od- bor.

Družbi sv. Cirila in Metoda je daroval gosp. mestni župnik Ivan Vrhovnik 10 K. mesto venca na grob Adamič in Lundru. — Diplo- mo za nabranih 200 K. dobi nabiral- nik stalnega omizja v »Narodnem domu«. — Hvala!

„Slovenski Narod“ izhaja dnevno dvakrat.

Slovenski Jug.

— Izselitev iz Dalmacije v Bos- no. V občini Bukovici vlada velika beda. Toča in povodenj je uničila vse poljske prideleke, nato pa je jela raz- sajati še živinska kuga, ki je ubo- gim kmetom spravila zadnji rep s hleva. Režeži so se obrnili na vlado za primerno podporo, toda vlada je bila gluha za vse prošnje. Z ozirom na to so imeli Bukovčani shod, na katerem so se soglasno sklenili, da od prvega do zadnjega zapuste svoje do- mače ognjišče, ter se izsele v Bosno, kjer upajo, da bo vlada imela več srca zanje, kakor pa v Dalmaciji.

— Hrvatje častni člani »Matice Srbske«. Na glavni skupščini »Matice Srbske« so bili izvoljeni za častne člane ti - le hrvatski književniki: Ljuba Babić, G. Jalski, književ- nik v Gredicah, Ivo knez Vojno- vić, dramaturg hrvaškega gledali- šča v Zagrebu, dr. Tomo Maretič, vseučiliški profesor in dr. Gjuro Surmin, vseučiliški profesor v Za- grebu.

— Konec preganjanja Srbov na Hrvaškem. Lansko leto dne 16. sep- tembra je državno pravdnstvo uvedlo preiskavo proti tem - le Sr- bom: dr. Paji Teodoroviću, Nikoli Gavelli, Milki Gavelli, Afimu Kr- baveu, dr. Gjorgju Ivkoviću, Ivanu Podubskemu, Stojšiji Krbaveu in dr. Radenku Štefankoviću. Vse te osebe so denuncirale frankovske »Hrvat- ske Novosti«, da so falsificirale opo- roko Ivane Popović, ki je vse svoje premoženje zapustila v srbske na- rodne in kulturne svrhe. Stvar je bi- la naperjena proti imenovanim edi- no zaradi tega, da se v njih zadene Srbe. Sedaj je državno pravdnstvo točno ob letu, ko se je pričela preis- kava, ustavilo kazensko postopanje.

— Vzroki demisijske črnogorske- ga ministrstva. S Cetinja poročajo: Vzrok demisijske dr. Tomanovičevega kabineta je baje iskati v pravkar razkritih intrigah princa Mirka pro- ti prestolonasledniku Danilu. V Črni gori obstoji takozvana »Ljubotinska liga«, ki ima namen, spremeniti pre- stolonasledstvo na korist kraljeviča Mirka. Stvar je prišla pred minist- ski svet, tu so prišli do čudnega raz- kritja: dognalo se je, da kralj Niko- la ni podpisal obsodbe, na podlagi ka- tere je bil spomlad ustrelen poro- čnik Djinović s štirimi svojimi tova- riši. Ko je svoječeno vojno sodišče v Kolasiu obsodbo predložilo voj- nemu ministru Martinoviću, je princ Mirko, sporazumno z Martinovićem in ministrom notranjih del Plamen- cem, podpisal smrtno obsodbo, na kar je bila tudi izvršena. Kralj Nikola, ki ga je javnost proglašala za odgo- vornega za to prelivanje krvi, je bil skrajno vzlovoljen radi tega prinče- vega dejanja. Oba ministra sta pad- la pri kralju v nemilost. Ker pa sta se v zadnjem ministrstkem svetu to- plo zavzela za »Ljubotinsko ligo« in za princa Mirka je kralj Nikola izja-

vil da ne more dalje trpeti da bi nje- govci ministri še nadalje podpirali fantastične načrte princa Mirka. Po- tej kraljevi izjavi sta Martinović in Plamenec uvidela nevarnost svojega položaja, zato sta takoj po- dala svojo demisijo, ter zapustila mi- nistrski svet.

— Srbski kralj za narodno in- obrambo. Kralj Peter je nakupil 10.000 izvodov »Male narodne knji- ge«, ter jo podaril odboru »Kultur- ne Lige« z željo, naj knjižico razdeli med narod.

Izpred sodišča.

Irredentist pred tržaškim dežel- nim sodiščem. Pred tržaškim dežel- nim sodiščem se je v petek zagovarjal radi irredentistične propagande še izza procesa bomb znani irredentist Marcello Depaul, 32 let star, trgovec v Trstu in bivši predsednik sedaj razpuščenega mazzinijanskega društva »Associazione Giovani Trieste«. Vsled ovadbe nekega Ferdinanda Sablich, je bil De- paul v decembru lanskega leta areti- ran, ter — ker je bil zelo kompromi- tiran — pridržan štiri mesece v pre- iskovalnem zaporu in šele proti kavciji 10.000 kron izpuščen na svobodo. V stanovanju in pisarni Depaula je so- dišče našlo razna kompromitujoča pisma in spise raznih veleirredentističnih dru- štev in proniciranih oseb v Italiji. Državno pravdnstvo ga je tudi tožilo radi večkratnih veleirredentističnih go- vorov, posebno se radi onega, kate- rega je govoril ob odprtem grobu lan- sko jesen umrlega bivšega garibaldinca Turia. Policija je Depaula opisala kot »gorkega« irredentista, ki je v vednih stikih z irredentisti v Italiji. Depaul se je zagovarjal, da on ne more nič za to, ako so mu prihajala iz Ita- lije pisma irredentistične naravi, ker on da tega ne more prepovedati, ako mu kdo hoče pisati. Ali on da ni na te pisma nikomur odgovarjal (?). Pač pa pri- znava, da je izustil podtikane mu go- vore na grobu umrlega garibaldinca Turia in o priliki nekega sestanka v Ogledju. Sodišče je po daljšem posve- tovanju obsodilo Depaula radi irreden- tističnega, proti državi naperjenega go- vora na odprtem grobu garibaldinca Turia na mesec dni strogega zapora, med tem, ko ga je glede ostalih točk: govora v Ogledju ter pisem in spisov irredentistične naravi opustilo, ker je baje vsa stvar že — zastarela. Obrav- nava je bila tajna, obtožbenca je za- stopal odvetnik Wondrich, državno pravdnstvo pa substitut državnega pravdnstva dr. Barzel.

Razne stvari.

* Samomor mladega dekleta. Na Dunaju se je ustrelilo mlado dekle z imenom Roza Rangitz. Zaljubljena je bila v nekega odvetnika. Dekle, ki je bilo precej premožno, je zapustilo vse premoženje reševalni družbi.

* Oproščen morilec. Meseca ju- nija t. l. je odvetnik dr. Szekely iz Budimpešte na cesti ustrelil zape- ljivca svoje žene, okrajnega sodnika dr. Rečka. Budimpeštanski porot- niki so dr. Szekelyja opustili.

* Šoferjevo maščevanje. Neki šofer v Petrogradu je povozil straž- nika, ki je nekaj dni prej šoferja ovadil radi nekega prestopka. Straž- nik je bil takoj mrtev.

* Stroški za javno varnost v Londonu. Londonsko mesto izdaja za javno varnost 25 milijonov frankov. Od leta 1908 so se pomnožili izdatki za 7.500.000 frankov. Leta 1896 je bi- lo v Londonu 11.700 stražnikov, zdaj jih je pa 16.200.

* Srečen človek je dunajski dr- žavni poslanec, deželni odbornik, ob- činski svetnik itd. itd. Herman Bio- lohaweck. Ta pošteniakovič je gotovo jako nesimpatičen človek, a vzle- tanu ima čudo mnogo prijateljev. Zdjaj teče na Dunaju proces, pri kate- rem se naj pokaže, ali je Bielhaweck goljuf ali ni. Kdor čita poročila o tem procesu, se kar ne spozna v vseh teh malenkostih. Ali naj se zvijajo priče kakor se hočejo, vsem se pozna, da so Bielhaweckovi prijatelji. Cela vrsta priče je po nujnih opravkih iz samega prijateljstva odpotovala; drugi prijatelji so postali bolni, da bi jim ne bilo treba pričati, tistim, ki so prišli, pa kar neče resnica čez ustne, namreč jasna in popolna resnica. Nobeden se ni ne spominja, vse je spomin zapustil. Res, srečen človek, ta Bielhaweck, ki imajo tako dobre prijatelje.

* Socijalnodemokratsko mašče- vanje. V pristanišču v Havru so na- šli umirajočega nekega delavca. Glav- o je imel tako razbito, da so se mu videli možgani. Koža mu je bila po- polnoma potegnjena z glave. Po ob- razu je bil tako zdelan, da ga ni bilo mogoče spoznati. Na potu v bolniš- nico je mož umrl. Listi poročajo, da imata ta umor na vesti socijalno-de- mokratska voditelja Boyer in Du- rand, ki sta nahajala štrajkujoče delavce na njihovega tovariša, ker se ni hotel pridružiti štrajku. Državno pravdnstvo je izdalo proti obema kolovodjema zaporno povelje radi za- peljavanja k umoru.

* Dragi kamni bivšega sultana Abdula Hamida. Turško mornariško društvo je kupilo od bivšega sultana Abdula Hamida za 200.000 mark dragih kamnov. Ti dragi kamni so namenjeni za glavni dobitek velike- ga srečanja v korist turški morna- rici.

* Zastrupljivalna zadeva Ca- stelles-Morawek. V soboto so izpusti- li iz preiskovalnega zapora nadre- denta Castelleza in njegovo hčer Berto, ki sta bila v preiskavi radi so- krivde poskušnega zastrupljenja ne- ke gospe Morawek v Lipnici. Obenem je sodišče odredilo, da se prišee du- ševno stanje Castelleze žene, ki je, kakor znano, priznala, da je hotela zastrupiti gospo Morawek.

Kupujte jutranjo izdajo „Slovenskega Naroda“.

Telefonska in brzjavna poročila.

Volilni shod v Beli Krajini.

Gradac, 19. septembra. Včeraj se je vršil v Starem trgu volilen shod pod milim nebom, ki se ga je udeleži- lo nad 200 volilcev. Govoril je kan- didat Engelbert G a n g l, ki je poslu- šalec s svojim govorom naravnost elektriziral. Na to sta govorila še veleposestnik Julij Mazelle in Mrak. Gaglova kandidatura je bila z veli- kim navdušenjem in med gromoviti- mi živoklici soglasno sprejeta.

Pasivna rezistenca južnih železni- čarjev.

Dunaj, 19. septembra. Pasivna rezistenca uradnikov južne železnice se sicer še nadaljuje, vendar pa so njene posledice od včeraj sem manj občutne. Vzrok temu je to, da urad- niki ne poslušajo več popolnoma strogo po poslovniku, ker se vrše pe- gajanja in se nadejajo že sedaj uspe- hov. Danes dopoldne so se vršila pri- generalni direktoriji pogajanja. Dopol- dne ob pol 12. se je vršilo v ravnateljstvu južne železnice pod pred- sedstvom Kaizla posvetovanje gle- de zahtev uradništva. Te zahteve še predlože dne 22. septembra upravn- mu svetu in definitivna odločitev pade še-le po preteku tega termina.

Cesarjevo potovanje v Maria Zell.

Dunaj, 19. septembra. V tukajš- njih krogih se govori mnogo o tem, da odpotuje v kratkem cesar v Ma- ria Zell. Z dobro poučene strani pa se glede teh govorov poroča, da je sicer res že izdelan načrt takega potova- nja, vendar pa da še ni natančno do- ločen čas, kdaj se cesar odpelje v Maria Zell. Tozadevno še ni ničesar natančno določeno. Nameravano potovanje bo prvo cesarjevo potova- nje v Maria Zell, ki je znan romarski kraj.

Bolezen dvornega igralca Kainza.

Dunaj, 19. septembra. Stanje obolelega dvornega igralca Kainza se je tako poslabšalo, da se mora pričakovati vsak trenutek katastrofa. Grški kralj proti preuredbi grške na- Kolera.

Budimpešta, 19. septembra. V zadnjih 24 urah se ni naznanil noben nov slučaj kolere. Tekom sobote se je pripeljal v bolnico za nalezljive bolezni 4 bolnike, ki so oboleli na znakih kolere. Bakteriološki preis- kava pa je dognala, da v vseh štiri- h slučajih ne gre za kolero.

Budimpešta, 19. septembra. Z Reke se poroča, da se je parobrodni družbi »Adria« brzjavilo iz Liver- poola, da ne odgovorja resnici ofi- cijalno poročilo, češ da so oboleli na parniku »Albion«, ki se nahaja v New Yorku nekatere osebe na kole- ri. Tozadevne vesti so popolnoma ne- utemeljene.

Budimpešta, 19. septembra. Iz Mo- hača se brzjavljaja, da so tam obole- le nanovo 4 osebe na znakih kolere, od katerih ste dve že umrli.

Rekonstrukcija bolgarskega ka- bineta.

Sofija, 19. septembra. Rekon- struirani kabinet obstoja iz sledečih ministrov: Predsednik za zunanje zadeve: Malinov, notranje stvari Mušanov, javno prosveto profesor Molov, pravosodje predsednik kamo- re Slavejkov, finance Ljodčev, vojno general Nikolaev, trgovstvo dr. Krefčev, javna dela Takijev.

rodne skupščine.

Atene, 19. septembra. Kakor po- ročajo listi, se je izrazil grški kralj, da ne bo nikdar pritrdil kaki konsti- tuanti za grško narodno skupščino.

Sprejem Venezelosa v Atenah.

Atene, 19. septembra. Danes je došel semkaj voditelj uradov na Kre- ti Venezelos. Parnik, na katerem se je pripeljal Venezelos v pristanišče, so spremljale številne ladje. Veneze- losa so pričakovali na obali razna društva korporativno in mu pri izkr- enanju prirejale navdušene ovacije. Na potu proti hotelu je ljudstvo Ve- nezelosa povsod navdušeno pozdrav- ljalo.

Nesreča pri konjski dirki. Pri včerajšnji konjski dirki, ki se je vr- šila povodom oktobrske slavnosti, se je pripetila velika nesreča. Pri ne- kem konju se je potrgalo jermenje in konj je dirjal naprej čez cilj, predri policijski kordon in se zapodil na- ravnost med ljudi. Tam je podrl mi- zo, na kateri je stalo dvanaest oseb. 8 oseb je vsled tega deloma težko, de- loma lahko ranjenih.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Rasto Pustoslemšek.

Od splošne draginje neprizade- ta je ostala najfinejša izmed vseh žitnih kavnih vrst, namreč Francko- va ržena kava Perl z znamko »Perl- ro«. Ta priznana izborna vrsta se dobiva pri vseh gg. trgovcih po 1/2, 1/4 in 1/8 kg po poprejšnjih cenah. Svarilo pred ponaredbami in nujna prošnja, da naj se sprejemajo le ori- ginalni zavoji z imenom »Franco- va Perl« in s tvorniško znamko »kav- ni mlinček«.

Umrli so v Ljubljani

Dne 17. septembra: Ivan Krem- zar, bivši čevljar, 43 let, Japljeva ulica 2.

Dne 18. septembra: Kamilo Se- dej, natakarijev sin, 3 mesece, Poljan- ska cesta 45. — Rudolf Vogt, zasebni uradnik, 66 let, Sv. Jakoba trg 4. — Karel Schönbacher, četovodja, 20 let, Marije Terezije cesta 11.

Dne 16. septembra: Fran Hönig- man, rejnec, 3 dni. — Elizabeta Pe- telinc, zasebnica, 96 let. — Josip Ga- beršek, želez. delavca sin, 13 let. — Josipina Pančur, žena krojaškega po- močnika, 43 let.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 306.2. Srednji značilni tlak 736.9 mm

mesec	čas opazovanja	stanje barometra v mm	temperatura v C	vetri	nebo
17.	2. pop. 9. zv.	740.9 742.4	20.6 13.2	sr. jvzh. sl. svzh.	jasno
18.	7. zj.	744.2	7.7	sl. jvzh.	megla
19.	2. pop. 9. zv.	744.0 743.7	18.1 13.5	sr. jvzh. brezvetr.	del. oblak. pol. oblak.
20.	7. zj.	742.7	7.1	sl. vzhod.	megla

Srednja predvečrja temperatura 15.1°, norm. 14.6° in včerajšnja 13.1°, norm. 14.6°. Padavina v 24 urah 0.0 mm in 0.0 mm

»Ravnateljstvo trgovskega bol- nišnega in podpornega društva v Ljubljani« javlja tužno vest, da je njegov mnogoletni član, gospod

Rudolf Vogt

zasebnik

danes ob 1/10. uri zvečer, previden s sv. zakramenti v 66. letu starosti mirno v Gospodu zaspal. 3160 Pogreb dragoga pokojnika bo 4. uri popoldne iz hiše žalosti sv. Jakoba trg št. 4 na pokopališču k sv. Križu. Blag mu bodi spomin!

V Ljubljani, 18. septembra 1910.

Odličnjak

dober risar s 5. gimn. razredi išče službo pri geometru, odvetniku, lesni stroki, tovarni. Nastop takoj. 3122 L. A. pri L. Kovarčević, Spodnja šlika 160.

Mlad fant

poštenih staršev želi vstopiti kot vajenec v trgovino z manufakturnim blagom event. tudi z mešanim blagom v kakem večjem trgu. — Ponudbe na pošto ležite štev. »100«, pošta Sv. Anton v Slov. goricah, Stajensko.

Stanovanje

z dvema sobama, predsobo, kuhinjo in poselsko sobo, verando in porabo vrte elektr. luč se meblirano ali ne mebli- rano takoj odda v odlični hiši. Poja- snila iz prijaznosti: Ljubljana, Gorn- pova ulica 4, 1. nadst. leva. 3151

Gostilna

v mestu ali na deželi so sprejem- takoj na račun. Istotam so pred- gramofon

nov, malo rabljen

Naslov pove upravništvo »Sloven- skega Naroda«. 3150

V najlepši deli mesta, 10 minut daleč od glavne pošte, se odda čedno opravljana

Soba

z električno lučjo. Soba bi bila posebno pripravna za penzionista. Ponudbe pod „L. K.“ poste restantne Ljubljana. 3156

Prodaja se v Celju v Rotovški ul.

gostilna „Stern“

stoječa tik celjskega rotovža. Reflektanti, naj se oglašijo pri dr. Alojziju Brenčiču, odvetniku v Celju. 3154

Več gospodov

se sprejme takoj na dobro domačo hrano.

Naslov se izve pri upravištvo „Slovenskega Naroda“. 2923

Uradniško branilno društvo

Gradec, Herrengasse 7, II. nadst. Osební kredit in posojila za ranitranje uradnikom, profesorjem, učiteljem umirovjenjem itd. pod najugodnejšimi pogoji eventualno tudi brez porokov proti enkratnemu poroščenemu prispevku. Nikakih predstroskov. Prospekte in pojasnila daje za Kranjsko. 4845

J. Kosem, Ljubljana, Krakovski nasip št. 22.

Dr. J. Dereani

okrožni zdravnik v Kamniku obide 20. t. m. na dopust in se vrne konec oktobra.

Nikdar več!

ne premenjam mila, odkar rabim Bergmannovo lilijino mlečno milo z lesenim konjičkom (znamka lesen konjiček) trdke Bergmann & Co., Dečln na L., ker le ta edino najbolj učinkovito medicinsko milo proti solnčnim pegam in za negovanje lepe, mehke in belne polti. Kus po 80 vin. se dobiva po vseh lekarnah, drogerijah, parfumerijah itd. II 505

Vsakdo lahko dobi

tako iz mesta kakor z dežele

zlatnino

kakor srebrne in zlato žepne ure in veritice, uhane, prstane i. t. d.

na obroke

pri zlatarju 3158

I. Vecchiet

v Ljubljani, nasproti glavne pošte. Cene zmerno. Solidna postrežba.

Železnato vino

lekarja Piccolija v Ljubljani, c. in kr. dvorni založnik, pa-pežev dvojni založnik, vsebuje za slabe-krvne in nerazvne osebe, za bledo, slabotne otroke, lahko prebavljiv železnat iz-delek. Polovična ste-kenica K 2—. Poštni zavoj (4 steklenice) franko zavoj in poštni-na, stane K 840. Na-ročila po povzetju.

Zaloga
sukna, platna,
modnega in
manufakturnega
blaga.

Franc Soirvan sin, Ljubljana

Mestni trg št. 22 in 23.
Manufakturna veleprodaja. 2280 Narodno podjetje.

Največja zaloga
preprog.
Popolne opreme
za neveste.

čevlarskih
pomočnikov
sprejme takoj za različna dela
J. Zamljen, Sodna ulica št. 2.

Posojilnica za II. distrikt okraj
v Trnovem razpisuje službo

tajnika

z letno plačo K 1800—. Oziralo se bo le na prosilce, ki so izvežbani v posojilniškem poslovanju in zemljiški knjigi. S prepisi izpraveval in dokumentov opremljene prošnje vposlati je do 28. t. m. Na prekasno dospele in nezadostno opremljene prošnje se ne bo oziralo. Nastop takoj.

3145 Nabavstvo.

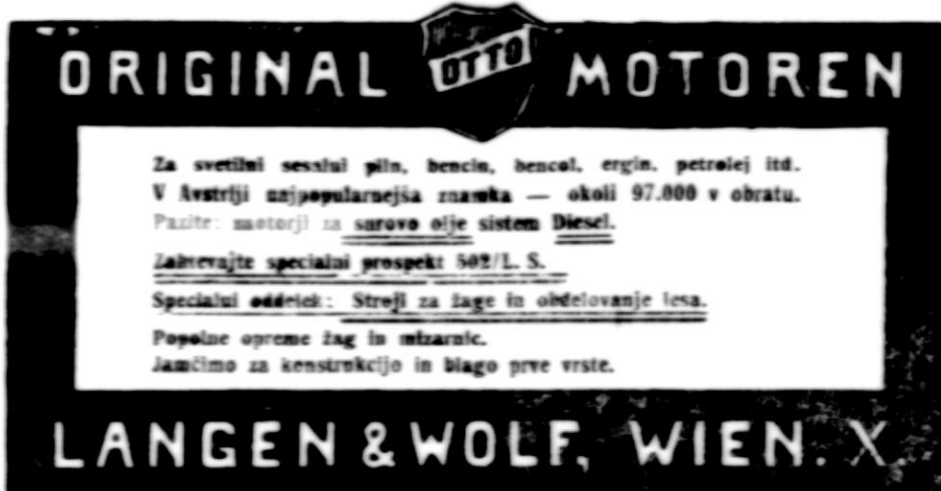
Velika zaloga

domaćih in tovarniških čevljev

Naročila po meri se izvršujejo točno in solidno v lastni delavnici.

MATEJ OBLAK, Kongresni trg št. 6.

3152

z Zenska ročna dela in pripadajoči material.

F. Meršol

Ljubljana, Mestni trg št. 18.

Bogata zaloga

vezenin, drobnega in modnega blaga kakor: čipk, lišpa, rokavic, nogavic, otroške obleke in perila, robcev, ovratnikov, volne, bombaža, sukanca itd. itd.

Predtiskanje in vezenje monogramov ter drugih risb.

Polo

najboljše
tekoče
čistilo
za

najboljše
tekoče
čistilo
za

1330

Šolske knjige

za vse šole
v najnovejših predpisanih izdajah ter
vse šolske potreščine
v najboljši kakovosti priporoča po
zmernih cenah

L. SCHWENTNER

v Ljubljani,

Prešernova ulica št. 3 (poslojje „Mestne hranilnice“).

Baraka na prodaj:

18 m dolga, 11 m široka, znotraj in zunaj čedno pobarvana in z zarezano črno opeko krita. — Obstoji iz šestih sob in treh kuhinj. Porabi se lahko za veliko dvorano, kakor gostilniške prostore ali delavnico. — Cena po dogovoru. Več pove lastnik Franc Jarc v Medvedah, Gorenjsko. 3157

AGRO-MERKUR

nakupovalna in
prodajalna zadruga
v Ljubljani
R. Z. Z. O. Z.

priporoča g. gostilničarjem, hotelirjem in privatnikom
priznana najboljša, na Dunaju odlikovana, zajamčeno

pristna vina v steklenicah

in sicer: ljutomerski muškati, silvanec, goriški rizling, burgundec, teran, refoško in razna najfinjša vina. — V lastnih sodih razpošilja: pristni dolenski cvček, ljutomerski sipon, ormoško, haloško, teran, refoško, vipavsko belo in črno istrsko, kakor tudi drugo različno fino namizno vino. V zalogi ima pristno domačo slivovko in konjak. — Ovinjeni sodi od 56 l naprej do 30 hl so vedno v zalogi.

Cena nizka, postrežba točna.

V Ljubljani se dostavlja na dom.

C. kr. avstrijske državne železnice.

Izveleček iz voznega reda.

Veljaven od

1. maja 1910.

Odhod iz Ljubljane (izl. žel.)

7-08 zjutraj: Osební vlak v smeri: Trbič,

Jesenice, Trbič, Beljak, Gorica, Trst,

Celovec.

7-26 zjutraj: Osební vlak v smeri: Grosuplje,

St. Janž, Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.

9-12 dopoldne: Osební vlak v smeri: Jesenice,

z zvezo na brzovlak v Celovec, Dunaj j. k., Linč, Prago, Dračdane, Berlin,

Beljak, Badgastein, Solnograd, Monakovo,

Kolin.

1-40 dopoldne: Osební vlak v smeri: Trbič,

Jesenice, Trbič, Beljak, Celovec, Gorica,

Trst.

1-32 popoldne: Osební vlak v smeri: Grosuplje,

Rudolfovo, St. Janž, Straža-Toplice,

Kočevje.

3-30 popoldne: Osební vlak v smeri: Trbič,

Jesenice, Trbič, Beljak, Gorica, Trst,

Celovec.

6-35 zvečer: Osební vlak v smeri: Trbič,

Jesenice, z zvezo na brzovlak v Beljak,

Celovec, Dunaj, z. k., Badgastein, Solno-

grad, Monakovo, Inomost, Frankobrod,

Wiesbaden, Kolin, Düsseldorf, Weisingen,

Trbič.

7-40 zvečer: Osební vlak v smeri: Grosuplje

St. Janž, Rudolfovo, Kočevje.

10-10 ponoči: Osební vlak v smeri: Jesenice,

Beljak, Gorica, Trst, Celovec.

Odhod iz Ljubljane (državni kolodvor).

7-28 zjutraj: Osební vlak v Kamnik.

2-05 popoldne: Mešanec v Kamnik.

7-35 zvečer: Mešanec v Kamnik.

11- ponoči: Mešanec v Kamnik le ob ne-

deljah in praznikih.

Prihod v Ljubljano (izl. žel.)

7-09 zjutraj: Osební vlak iz Jesenic, v

zvezi na brzovlak iz Berlina, Dračdar,

Prage, Linca, Celovca, Monakovega, Solno-

grada, Badgasteina, Beljaka, Gorice, Trsta,

Trbiča.

8-52 zjutraj: Osební vlak iz Kočevja, Ru-

dolfovega, Grosuplje, St. Janža.

11-20 dopoldne: Osební vlak iz Trbiča,

Gorice, Jesenic, v zvezi na brzovlak iz

Dunaja, z. k., Celovca, Vlisigena, Dus-

seldorfa, Kolina, Wiesbadna, Frankobroda,

Monakovega, Solnograda, Inomosta. Ba-

gasteina, Beljaka.

2-09 popoldne: Osební vlak iz Kočevja,

Straže-Toplice, Rudolfovega, Grosuplje,

St. Janža.

4-17 popoldne: Osební vlak iz Trbiča, Ce-

lovca, Beljaka, Gorice, Trsta, Jesenic, Trbiča.

6-58 zvečer: Osební vlak iz Jesenic, v zvezi

na brzovlak iz Berlina, Dračdane, Prage,

Linca, Celovca, Monakovega, Solnograda,

Badgasteina, Beljaka, Dunaja j. k.

8-15 zvečer: Osební vlak iz Beljaka, Trbiča

Celovca, Trsta, Gorice, Jesenic, Trbiča.

9-07 zvečer: Osební vlak iz Kočevja, Straže-

Toplice, Rudolfovega, Grosuplje, St. Janža.

11-22 ponoči: Osební vlak iz Trbiča, Celovca

Beljaka, Trsta, Gorice, Jesenic.

Prihod v Ljubljano (državni kolodvor).

6-46 zjutraj: Mešanec iz Kamnika.

10-59 dopoldne: Mešanec iz Kamnika.

6-10 zvečer: Mešanec iz Kamnika.

10-30 po noči: Mešanec iz Kamnika le ob

nedeljah in praznikih.

Časi prihoda in odhoda so navedeni v srednje

evropskem času.

Najboljše vrste domač premog

in poleg tega tudi najcenejši je

„Karmeljski premog“

Cena za 1 cent — 50 kg samo K 1-20. Na debelo še ceneje.

Prosi se ne zamenjati ga z drugim manj vrednim premogom. — Glavno zalogo za slovenske pokrajine in Ljubljano ima:

Agro-Merkur

Janez Trdinova ulica št. 8.

Naročila se nadalje tudi vsprejemajo pri:

g. L. Buzzolin, Stritarjeva ulica 9; g. Edmund Kavčič, Prešernova ul. 52; Leskovic & Meden, Jurčičev trg 1; g. B. Sevar, Sv. Jakoba trg 3; g. M. Schlicht, Pred vojašnico 4; g. A. Sušnik, Zaloška cesta 16; g. L. Tomič, Tržaška c. 4 in Uradniško gospodar. društvo, Kongresni trg 5.

3123